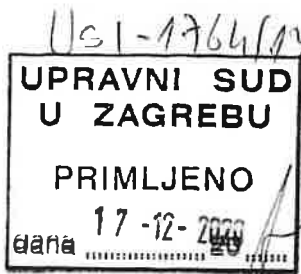

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1686/19-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HŽ-Putnički prijevoz d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 11 i HŽ Cargo d.o.o., Zagreb, Heinzelova 51., koje zastupa opunomoćenik

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HŽ Infrastruktura d.o.o., Zagreb, Mihanovićeve 12, u predmetu infrastrukture koja je na raspolaganju željezničkim prijevoznicima, odlučujući o žalbama protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-1764/13 od 26. srpnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 12. studenog 2020.

presudio je

Žalba tužitelja HŽ Putnički prijevoz d.o.o. se odbija i potvrđuju se točka IV. i V. presude Upravnog suda u Zagrebu, broj: UsI-1764/13 od 26. srpnja 2018.

i

riješio je

Odbacuju se žalbe Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti i HŽ Infrastrukture d.o.o.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda pod točkom I. poništena je točka 10. rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/12-01/11, urbroj: 347-01/13-22 od 27. ožujka 2013. u dijelu kojim se odbija žalba tužitelja HŽ Putnički prijevoz d.o.o. i HŽ Cargo d.o.o., u odnosu na točku 631. (cijene-minimalni pristupni paket) izvješća o mreži 2014., točkom II. poništena je točka 631. izvješća o mreži 2014., točkom III. je naloženo zainteresiranoj osobi da u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude donese i objavi točku 631. izvješća o mreži 2014. uvažavajući uz utvrđene troškove za ostvarene kilometre, sastav, težinu i brzinu vlaka, osovinski pritisak, trajanje i korištenje infrastrukture i druge posebne zahtjeve, iznos od 278.887.162,05 kn kao izravan (direktan) trošak za željezničke usluge obuhvaćene

minimalnim pristupnim paketom te pristupnom prugom do uslužnih objekata i njihovo korištenje, s preglednim obračunom utvrđene cijene; točkom IV. je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje točke 10. rješenja tuženika odbijen i točkom V. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Rješenjem tuženika poništene su pojedine točke izvješća o mreži 2014. upravitelja željezničke infrastrukture, u ovom sporu zainteresirane osobe HŽ Infrastruktura d.o.o., a pod točkom 10. su žalbe tužitelja odbijene kao neosnovane. Izvješćem o mreži 2014. zainteresirana osoba za 2014. i 2015. daje prikaz infrastrukture koja je na raspolaganju željezničkom prijevoznicima, informacije o uvjetima za pristup predmetnoj željezničkoj infrastrukturi i raspodjeli kapaciteta te principe određivanja pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture.

Protiv ove presude žalbe su izjavili tuženik, zainteresirana osoba i tužitelj HŽ Putnički prijevoz d.o.o.

Tuženik žalbu podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da Sud prvostupanjsku presudu poništi i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

Zainteresirana osoba žalbu podnosi iz svih zakonom propisanih razloga i predlaže da Sud poništi točku I, II. i III. prvostupanjske presude te presudom riješi stvar na način da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Tužitelj HŽ Putnički prijevoz d.o.o., osporava točku IV. i V. prvostupanjske presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povreda pravila postupka jer smatra da prvostupanjska presuda sadrži pogrešno obrazloženje, odnosno obrazloženje koje nije utemeljeno na pravilnoj primjeni zakona. Obrazlaže podjelu nekretnina HŽ-Hrvatskih željeznica d.o.o., te navodi da su garažni kolosjeci unutar depoa, a ponegdje i unutar spremišta za lokomotive i ne mogu biti sastavni dio željezničke infrastrukture kao javnog dobra u općoj uporabi u vlasništvu RH, a za korištenje koje infrastrukture zainteresirana osoba naplaćuje korištenje iako nema zakonski osnov za to. Poziva se na odredbe članka 161. i 162. Zakona o općem upravnom postupku te na odredbu članka 79. Zakona o upravnim sporovima te predlaže da Sud prvostupanjsku presudu poništi u dijelu točke IV i V odnosno preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, podredno da presudu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Zainteresirana osoba dostavila je odgovor na žalbu tužitelja HŽ Putničkog prijevoza d.o.o., kojom se protivi žalbenim navodima i predlaže da Sud žalbu odbije kao neosnovanu.

Tužitelj HŽ Cargo d.o.o., dostavio je odgovor na žalbu zainteresirane osobe kojim obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je žalba neosnovana.

Podneskom od 6. ožujka 2019., zainteresirana osoba očitovala se na odgovor tužitelja na podnesene žalbe tuženika i zainteresirane osobe.

Žalba tužitelja HŽ Putnički prijevoz nije osnovana.

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev odbijen odnosno u dijelu kojim je isticao da kolosjeci za garažiranje nisu javno dobro zbog čega osporava i pravo zainteresirane osobe na naplatu korištenja ovih kolosjeka.

Zainteresirana osoba naplaćuje garažiranje željezničkih vozila na kolosjecima kolodvora, a kolosjeci kolodvora su javno dobro u općoj uporabi što tužitelj žalbenim navodima niti ne osporava osim u dijelu u kojima se radi o garažnim kolosjecima unutar depoa odnosno spremišta za lokomotive koji nisu niti mogu biti sastavni dio željezničke infrastrukture kao javnog dobra u općoj uporabi u vlasništvu RH. Ove žalbene navode Sud cijeni neosnovanim jer iz podataka spisa predmeta proizlazi da zainteresirana osoba naplaćuje isključivo garažiranje na kolosjecima kolodvora koji se koriste za garažiranje, a koji su

nesporno dio građevinskog sustava odnosno dio željezničke infrastrukture koja je javno dobro u općoj uporabi.

Tužitelj također osporava odluku suda o trošku upravnog spora pri čemu se neosnovano poziva na odredbe Zakona o općem upravnom postupku. Naime, prvostupanjski sud odbio je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora pozivom na odredbu članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) u dijelu u kojem ta odredba propisuje da sud može, ako stranka djelomično uspije u sporu, s obzirom na postignuti uspjeh odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodjele razmjerno uspjehu u sporu. Budući da su tužitelji djelomično uspjeli sa svojim tužbenim zahtjevom, to je prema stajalištu ovog Suda, prvostupanjskom presudom pravilno odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Žalba tuženika i zainteresirane osobe nije dopuštena.

Prema odredbi članka 72. Zakona o upravnim sporovima Visoki upravni sud Republike Hrvatske rješenjem će odbaciti nepravodobnu žalbu, nedopuštenu i žalbu podnesenu od neovlaštene osobe odnosno neurednu žalbu ako je to propustio učiniti upravni sud.

Iako tuženik predlaže poništenje prvostupanjske presude u cijelosti iz sadržaja žalbe proizlazi da osporava točku I, II. i III. prvostupanjske presude. Zainteresirana osoba žalbom izričito osporava i predlaže poništenje točke I, II. i III. prvostupanjske presude.

Navedenim točkama prvostupanjske presude usvojen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja i u tom dijelu je poništeno rješenje tuženika kao i izvješće o mreži 2014. zainteresirane osobe te je u tom dijelu predmet vraćen zainteresiranoj osobi na ponovni postupak.

Odredbom članka 66a Zakona o upravnim sporovima propisano je da žalba nije dopuštena protiv presude kojom je pojedinačna odluka javnopravnog tijela poništena ili oglašena ništavom i predmet prvi put vraćen na ponovni postupak, kao ni protiv presude kojom je sud naložio donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku.

Kako je točkama I-III presude prvostupanjskog suda poništena pojedinačna odluka i predmet prvi put vraćen javnopravnom tijelu prvog stupnja na ponovni postupak, to protiv navedenog dijela prvostupanjske presude žalba nije dopuštena.

Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima Sud je presudom odbio žalbu tužitelja, dok je žalbe tuženika i zainteresirane osobe valjalo odbaciti temeljem odredbe članka 72. istog Zakona.

U Zagrebu 12. studenog 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

